

For så vidt angår en ansøgning om opholdstilladelse for en flygtningsbørn og ægtefælle fra hjemlandet, bør ansøgningen i almindelighed imødekommes, uanset at det ikke kan godtgøres, at forsørgelseskravet kan opfyldes.

Er der tale om ansøgning om opholdstilladelse for børn og ægtefælle til andre udlændinge, vil udlændingemyndighederne kun undtagelsesvis kunne meddele opholdstilladelse i tilfælde, hvor det forekommer særlig velbegrundet, uanset at det ikke kan antages, at den herboende kan opfylde sin forsørgelsespligt i forhold til de pågældende.

Hvad angår forældre til flygtninge og indvandrere, må det bero på et skøn blandt andet over tilknytningen mellem flygtningen og forældrene samt over, i hvilket omfang forældrene i hjemlandet var optaget i flygtningens husstand under opholdet dér, om opholdstilladelse bør gives, men udgangspunktet er her, at forsørgelsesevnen må forlanges godtgjort.«

Indenrigsministeren og jeg finder ikke aktuelt grundlag for at ændre den beskrevne ordning, der som nævnt blev strammet op ved lov nr. 482 af 24. juni 1992.

Spm. nr. S 7

Til undervisningsministeren (6/10 94) af:

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

»Agter ministeren på baggrund af begivenhederne på Psykologisk Laboratorium på Københavns Universitet at foreslå universitetsloven ændret, så de studerendes indflydelse på studierne øges?«

Begrundelse

Som det er ministeren bekendt, er besættelsen af Psykologisk Laboratorium foranlediget af, at de studerende føler, at deres indflydelse på studierne gennem studienævnet er illusorisk, fordi universitetsloven giver lærergruppen mulighed for at majorisere. Den slags problemer kunne undgås, hvis loven atter blev udformet, så de to grupper nødvendigvis skal samarbejde.

Svar (13/10 94)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
Nej, jeg har ingen aktuelle planer om at foreslå en ændring af universitetsloven.

I begrundelsen for spørgsmålet er anført, at universitetslovens bestemmelser om studienævn giver lærergruppen mulighed for at majorisere. Jeg forstår ikke denne begrundelse.

Ifølge universitetslovens § 8, stk. 3, består studienævnet af et lige stort antal lærere og studerende. Lærere og studerende har altså lige mange stemmer. Ved stemmelighed er det fakultetsrådet, der træffer afgørelsen.

Bestemmelsen blev ændret under behandlingen af lovforslaget i Folketinget, så det ikke blev formandens stemme, der var udslagsgivende som i de øvrige kollegiale organer.

Det blev i øvrigt i forbindelse med ændringen understreget, at det ikke var meningen, at sagerne fremover skulle løses i fakultetsrådet, men at *man fortsat skulle søge at blive enige*.

Jeg mener faktisk, at den nuværende lov er udarbejdet, så de to grupper skal samarbejde – om muligt i endnu højere grad end under den tidligere lov, hvor forslag helt bortfaldt ved stemmelighed.

Jeg vil samtidig gerne understrege, at de studerendes arbejde i studienævnene er uhyre vigtigt, og det er her, de skal bruge deres indflydelse på at få kvalitet i undervisningen.

Spm. nr. S 8

Til undervisningsministeren (6/10 94) af:

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

»Agter ministeren at gøre den teoretiske del af psykologistudiet 5-årigt som alle andre kandidatstudier?«

Begrundelse

Psykologistudiet indeholder som en række andre studier et halvt års praktik. Men i modsætning til, hvad det er tilfældet med f.eks. diplomingeniørstudierne, hvor praktikken ligger uden for den normerede studietid for bachelorer, blev det halve års praktik for psykologstudiets vedkommende for et par år siden presset ind i tidsrammen for kandidatstudier, så det teoretiske studium i modsætning til alle andre kandidatstudier kun er på 4½ år. En del af samarbejdsproblemerne mellem lærere og studerende på Psykologisk Laboratorium på Københavns Universitet har sin rod i denne studietidsforlængelse, der har gjort det meget svært at lave ansvarlige studieplaner.